

Handläggare
Carola Östling
Telefon: 08-508 03 383**Till**
Spånga- Tensta stadsdelsnämnd

Svar på skrivelse om redovisning av pilotprojektet sociala insatsgruppen i stadsdelsnämnden

Förvaltningens förslag till beslut

1. Stadsdelsnämnden överlämnar tjänsteutlåtandet som svar på skrivelsen.

Maria Häggblom
StadsdelsdirektörToni Mellblom
Avdelningschef

Sammanfattning

Awad Hirsi, Derya Uzel, Stefen Gullberg (MP) har i en skrivelse till stadsdelsnämnden föreslagit att det borde göras en utvärdering av pilotprojektet sociala insatsgruppen i stadsdelsnämnden. Ett huvudsyfte för den sociala insatsgruppen var att minska rekryteringen till kriminella nätverk och ge stöd till avhoppare från dessa kriminella grupperingar.

Bakgrund

Regeringen tog i mars 2011 initiativ till att inrätta sociala insatsgrupper för ungdomar. Sociala insatsgrupper ordnas i samarbete mellan socialtjänsten och polisen. De lokala pilotverksamheterna skulle enligt beslut pågå till september 2012. Syftet med satsningen var att stärka det sociala nätverket kring ungdomar som är i riskzon för att välja en kriminell livsstil. I projektet ingick 12 utvalda kommuner och stadsdelar.

Ärendet

I sin skrivelse anser Awad Hirsi, Derya Uzel, Stefan Gullberg (MP) att förvaltningen bör utvärdera pilotprojektverksamheten i Spånga-Tensta.

Av skrivelsen framgår att följande frågor önskas belysas:

1. Hur många ungdomar har deltagit i pilotverksamheten i stadsdelen?
2. På vilka sätt har pilotprojektverksamheten bidragit till att identifiera och hjälpa målgruppen?
3. Vilket resultat har pilotverksamheten uppnått- antal avhoppare eller återfall i brott?
4. Vad ytterligare kan sägas om målgruppen och arbetssättet? Bör verksamheten permanentas?

Ärendets beredning

Ärendet har beretts inom avdelningen för individ- och familjeomsorg i samråd med strategiska staben.

Förvaltningens synpunkter

Totalt har tio ungdomar deltagit i pilotprojektet i stadsdelen. Stadsdelsförvaltningen har i samarbete med Södra Järva närpolisområde identifierat individer som var lämpliga för pilotprojektet. Målgruppen var ungdomar som hade en utvecklad kriminell livsstil och som var i riskzonen för att rekryteras till kriminella nätverk.

Vidare infann sig en överenskommelse mellan båda huvudmän att inrikta sig på de ungdomar som i polisens fyrgradiga kriminalitetsskala hamnar, enligt deras bedömning, på grad tre. Ungdomarna som har deltagit i stadsdelen pilotprojekt har fått öppenvårdsinsatser via Familjeresursen. De har fått tillgång till en lots som har fungerat både som en guide i processen och som en behandlare med inriktning på kriminalitet och nätverksarbete. Ungdomarna har även fått behandlingsinsatser riktade mot kriminalitet och impuls kontroll av lotsarna bland annat i

programform via påverkansprogrammet. De har haft uppföljningsmöten med projektet nätverk ungefär var fjärde vecka eller direkt i anslutning till eventuella regelbrott som ungdomen kan begått under perioden.

Andra huvudmän som har deltagit i de sociala insatsgrupperna utöver socialtjänsten och polisen har varit skolorna, Maria ungdom, HVB-hem (hem för vård- och boende) och BUP (barn- och ungdomspsykiatri).

Av de tio ungdomarna som har ingått i projektet har fyra inte blivit åtalade för nya brott under insatstiden. Två ungdomar åtalades för brott begångna innan insatsperioden, varav en dömdes till LSU (sluten ungdomsvård). Två ungdomar återföll i brott vid upprepade tillfällen och omhändertogs av socialtjänsten enligt LVU (lagen om vård av unga). En ungdom åtalades för ringa narkotikabrott och en annan åtalades för olovligkörning samt stöld under insatsperioden.

Vidare kan nämnas att ungdomarna som har ingått i pilotprojektet har omfattande brottskarriär bakom sig. Endast en av ungdomarna var misstänkt för färre än tre brott vid insatstidens början.

När det gäller arbetssättet uppger socialtjänsten att det nära samarbetet med andra aktörer gör att informationsutbytet går snabbare vilket leder till att ungdomarna får se konsekvenser av sina handlingar fortare.

Polisen får större insikt om socialtjänstens mål och planering samt insatser medan socialtjänsten får tillgång till polisens uppgifter om ungdomen och dess nätverk samt praktiskt stöd av poliserna ute på fältet.

Skolorna som ofta är isolerade på grund av sitt begränsade uppdrag får via den ökade insynen i ungdomarnas liv möjlighet att bättre skraddarsy individuella åtgärdsprogram bättre anpassade för ungdomarnas behov. Skolorna kommer också närmare ungdomarnas nätverk och kan engagera dessa i ungdomens skolgång. Gemensamt kan man utöva större kontroll över ungdomens utveckling. Ungdomar har överlag varit positiva till möten där fler vuxna ser dem i vardagen.

En annan framgångsfaktor var att poliserna som arbetar med projektet är mycket aktiva och tillgängliga för föräldrar, deltagarna och för HVB- hem på kvällar. För socialtjänsten var de ständigt tillgängliga för att snabbt bidra med relevant information. Föräldrar

har varit positiva till att de får kontakt med flera personer som har kontakt med deras barn.

Effekten att samtliga partners reagerar omedelbart vid ungdomarnas regelbrott hjälper att samordna insatserna ytterligare och att ungdomen på en gång ser resultat av samhällsinstansernas arbete.

I Rikspolisstyrelsens utvärdering framkommer det dock att det var svårt att utläsa ett tydligt utfall för den sociala insatsgruppens påverkan på deltagarnas kriminalitet. De delgivna misstankarna pendlade upp och ned under hela uppföljningsperioden.

Förvaltningen bedömer att det är ett framgångsrikt arbetssätt där den största vinsten är den intensiva samverkan som bidragit till en bättre förmåga för organisationen att möta behoven hos den enskilde. Det är samtidigt en svår målgrupp att arbeta med där det krävs långsiktighet, tålamod och ett kontinuerligt motivationsarbete.

Förvaltningen föreslår att stadsdelsnämnden lägger svaret på skrivelsen till handlingarna.

Bilagor

1. Skrivelsen från Awad Hersi, Derya Uzel och Stephan Gullberg om redovisning av pilotprojektet sociala insatsgruppen i stadsdelsnämnden.